

LỜI SỐNG

Tháng 02.2012

“Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng” (Mc 1: 15)

Tin Mừng Mác-cô bắt đầu như vậy; đó là lời Chúa Giêsu loan báo cho thế giới sứ điệp cứu độ của Người: “Thời kỳ đã mãn, Triều đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”.

Khi Chúa Giêsu đến, một thời đại mới xuất hiện, thời đại hồng ân và cứu độ. Những lời đầu tiên của Người là lời mời gọi đón nhận sự mới mẻ lớn lao, đón nhận chính thực tại nước Thiên Chúa mà Người đặt ở tầm tay mọi người, gần gũi mọi người.

Và Người chỉ cho ta ngay con đường phải theo: đó là sám hối và tin vào Tin Mừng, nghĩa là thay đổi tận gốc cuộc sống và chấp nhận, nơi Chúa Giêsu, lời mà qua Người Thiên Chúa nói với nhân loại thuộc mọi thời đại.

Đó là hai điều đi song song với nhau: sám hối và tin tưởng, và không có điều này nếu thiếu điều kia, nhưng cả hai đều xuất hiện khi có mối liên hệ với lời sống động, với sự hiện diện của Chúa Giêsu mà hôm nay Người cũng lặp lại với dân chúng:

“Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”

Điều mà Lời Chúa tác động khi được đón nhận và đem ra sống là sự thay đổi hoàn toàn tâm thức (= sám hối). Nó đổ vào tâm hồn mọi người, người châu Âu, châu Á, châu Úc, châu Mỹ, châu Phi, những tâm tình của Đức Kitô trước những cảnh huống, trước mỗi người ta gặp và trước xã hội.

Nhưng làm sao Tin Mừng có thể thực hiện phép lạ về cuộc sám hối sâu xa, về một đức tin mới và sáng lạn? Bí mật đó hệ tại mầu nhiệm mà lời Chúa Giêsu chứa đựng. Chúng không chỉ là những lời nhảm nhí, gợi hứng, chỉ dẫn, hướng dẫn, ra lệnh. Nơi Lời của Chúa Giêsu có chính Chúa Giêsu hiện diện, Người nói năng, Người nói với ta. Những lời của Người là chính Người, là chính Chúa Giêsu.

Như vậy ta gặp được Người nơi Lời Chúa. Và khi đón nhận Lời Chúa trong tâm hồn, như Người muốn được đón nhận (nghĩa là sẵn sàng đem ra thực hành trong cuộc sống), thì chúng ta trở nên một với Người và Người sinh ra hoặc lớn lên trong ta. Đó là lý do tại sao

mỗi người chúng ta có thể và phải đón nhận lời mời gọi khẩn cấp cùng đòi hỏi của Người.

“Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”

Có thể có người coi những lời Tin Mừng là quá cao xa và khó khăn, quá xa với cách sống và suy nghĩ chung của mọi người, và họ bị cảm dỗ đóng kín không lắng nghe, bị cảm dỗ nản lòng. Nhưng tất cả những điều đó xảy ra, nếu người đó nghĩ rằng mình phải một mình rời chuyển trái núi không tin tưởng của mình. Đang khi chỉ cần cố gắng sống chỉ một lời Tin Mừng thôi để tìm được ở đó sự trợ giúp bất ngờ, một sức mạnh duy nhất, một ngọn đèn cho bước đi của mình (cf Tv 119: 105). Vì là sự hiện diện của Thiên Chúa, nên khi ta hiệp thông với Lời ấy, nó làm cho ta nên tự do, nên trong trắng, nó làm hoán cải, đem lại sự an ủi, niềm vui, ban cho ta ơn khôn ngoan.

“Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”

Biết bao lần trong ngày Lời này có thể là ánh sáng cho ta! Mỗi lần ta đối đầu với sự yếu đuối của mình hay của những người khác, mỗi lần mà việc đi theo Chúa Giêsu xem ra không thể thực hiện được hoặc vô lý, mỗi lần mà những khó khăn tìm cách đạp đổ ta, Lời này có thể là một thúc đẩy, một cơn gió mát, một kích thích để ta bắt đầu lại.

Chỉ cần một “thay đổi” nhỏ mọn, mau lẹ hướng đi để ra khỏi thái độ đóng kín vào mình và mở rộng đến Thiên Chúa, để nghiệm được một cuộc sống khác, cuộc sống đích thực.

Nếu sau đó ta có thể chia sẻ kinh nghiệm này với một vài người bạn, người cũng đã lấy Tin Mừng làm quy luật cho cuộc sống, thì ta sẽ thấy mọc lên hay nở ra chung quanh ta cộng đoàn Kitô.

Bởi vì Lời Chúa được sống thực và truyền đi cũng làm phép lạ này: đó là khởi sự một cộng đoàn hữu hình, cộng đoàn trở nên men và muối cho xã hội, và làm chứng cho Đức Kitô ở khắp nơi trên thế giới.

Chiara Lubich

